

[Finansministeren.]

ikke have 14 Ekspertes paa alle Omraader. Det er jeg naturligvis enig i, men det har vi heller ikke i dette Øjeblik, hverken inden for Landsoverskatteraadet eller Over-Skyldraadet. Man kan have et vist Antal Ekspertes inden for de specielle Sagomraader og sætte dem sammen paa den rigtige Maade, og det vil man kunne gøre i Fremtiden, saaledes som man hidtil har kunnet det. Det ærede Medlem gik saa vidt, som til at sige, at det i hvert Tilfælde for de faste Ejendommes Vedkommende er en uløselig Opgave, man paalægger Landsskatteretten, naar man vil kræve af den, at den skal træffe Afgørelse i Sager, uden at den har været med til Forberedelsen eller kender alle Forudsætningerne. Denne Opgave er ikke mere uløselig end den Opgave, man i mangfoldige Tilfælde stiller Landets forskellige Slags Domstole over for. Det er jo meget sjældent, at en Domstol paa Forhaand har noget indgaaende Kendskab til de Sager, som kommer frem for Domstolen. Det er ogsaa der i mange Tilfælde Skonssager, saaledes at man ikke kan slaa op i en Lov og sige, hvordan Spørgsmaalet skal afgøres. Men det, der saa foregaar, er jo, at de forskellige modstridende Interesser, som ikke har kunnet enes, møder frem for Domstolen og hver fra sin Side begrundes, om den Afgørelse, der nu er truffet, er rigtig eller forkert.

Den Opgave, som her vil komme til at foreligge, henholdsvis for Skatteyderen og for Ligningsdirektoratet som Ordfører for Ligningsraadet, er at overbevise Skatteretten om, at det, man har gjort, er det rigtige. Hvad nu specielt de almindelige Synspunkter for Vurderingen angaar, bliver det Ligningsdirektoratets Opgave gennem sine Embedsmænd som Ordførere for Ligningsraadet at overbevise Landsskatteretten om, at man har handlet rigtigt, at de Regler, man har fulgt, nu ogsaa er rigtige; og den Opgave er ikke mere uløselig for Landsskatteretten, end Opgaven er uløselig for en hvilken som helst anden Domstol. Der ligger heri dette, at der skal to Sæt Øjne til at se paa Forholdene, inden man træffer en Afgørelse, og at det aktive Organ skal overbevise det dømmende Organ om, at det, man har gjort, er det rigtige. Andet og mere forlanger man ikke, og det er, som sagt, ikke nogen uløselig Opgave.

At Ordningen, som det ærede Medlem siger, vil kræve større Udgifter, skal jeg ikke benægte. Jeg mener, at det Apparat, vi har i dette Øjeblik, baade for Ligningsvæsenets og Vurderingernes Vedkommende, er for svagt. Hvis man ikke var gaaet til en

Nyordning paa den Maade, der her er foreslaet, maatte man efter min Mening paa anden Maade have udbygget disse Organer. Jeg skal altsaa gerne erkende — og der vil selvfølgelig ogsaa fra Finansministeriets Side fremkomme Forslag i saa Henseende —, at Ordningen vil medføre en Merudgift rent administrativt. At den ikke vil medføre en Merudgift for Finanserne som Helhed, anser jeg paa den anden Side for givet. Jeg gaar ud fra, at Arbejdet med at skabe en mere ensartet Ligning vil betyde, at der vil indgaa større Skattebeløb, end der indgaar i dette Øjeblik.

Dertil kan man naturligvis sige, at det skulde jo ikke betyde andet — og det er jo til syvende og sidst ogsaa det, der er Tilfældet —, end at der vil komme en Lettelse for visse Skatteydere, medens andre kommer til at betale noget mere. Men ogsaa det er en vis Merudgift værd, for det er jo til syvende og sidst det, hele Sagen drejer sig om. Saa længe der er en stor Kreds af Befolkningen, der i personlig Skat eller Ejendomsskat eller for begges Vedkommende betaler mindre, end de burde, hvis man havde en rigtigere og mere ensartet Ligning, betyder det, at den anden Del af Befolkningen, den, hvis Ansættelser er rigtigere og bedre svarer til de virkelige Forhold, maa betale ikke alene sine egne Skatter, men faktisk ogsaa den Del af de andres Skatter, som de andre betaler for lidt. Det er denne Overbeskatning af en Del af Befolkningen, som vi bl. a. skulde opnaa at faa reguleret gennem den her foreslaaede Ordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er væsentligst i Anledning af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Udtalelser, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger.

Jeg kan ikke tro, at jeg kan have sagt, at Driftsudgifter kunde fordeles paa flere Aar. Det, jeg har sagt, i hvert Fald det, jeg har ment, er, at en bestemt Udgift i Forbindelse med Landbruget — det drejer sig om mange Millioner Kroner — var noget, der muligt kunde stilles i Klasse med Etableringsudgifter og i saa Fald muligt kunde afskrives paa flere Aar over Driften. Jeg mener imidlertid at have givet Udtryk for, at den paagældende Udgift som en Kapitaludgift overhovedet ikke med Rette kunde føres over paa Driften.

Jeg skal dernæst sige til den højtærede